

- 2) Трябва ли разпоредбите на член 4, [точка] 6 от Рамково решение 2002/584/ПВР във връзка с член 25 и член 4, [параграф] 2 от Рамково решение 2008/909/ПВР да се тълкуват в смисъл, че отказът да се изпълни европейска заповед за арест, издадена с цел изпълнение на наказание лишаване от свобода, и признаването на присъдата без ефективно изпълнение на наказанието чрез задържането на осъденото лице, вследствие на помилване и спиране на изпълнението на наказанието в съответствие с правото на изпълняващата държава и без получаване на съгласието на държавата на осъждане в рамките на процедурата по признаване, [водят до] загуба на правото на държавата на осъждане да пристъпи към изпълнение на наказанието в съответствие с член 22, параграф 1 от Рамково решение 2008/909/ПВР?
- 3) Трябва ли член 8, [параграф] 1, буква в) от Рамково решение 2002/584/ПВР да се тълкува в смисъл, че присъда за лишаване от свобода, въз основа на която е издадена европейска заповед за арест, чието изпълнение е отказано на основание член 4, [точка] 6 [от същото рамково решение], с признаване на присъдата, но без ефективно изпълнение чрез задържането на осъденото лице, вследствие на помилване и спиране на изпълнението на наказанието в съответствие със законодателството на изпълняващата държава и без получаване на съгласието на държавата на осъждане в рамките на процедурата по признаване, губи своя изпълняем характер?
- 4) Трябва ли разпоредбите на член 4, [точка] 5 от Рамково решение 2002/584/ПВР да се тълкуват в смисъл, че решение, с което се отказва изпълнението на европейска заповед за арест, издадена за целите на изпълнението на наказание лишаване от свобода, и признаването на осъдителната присъда на основание член 4, [точка] 6 от Рамково решение 2002/584/ПВР, но без ефективно изпълнение чрез задържането на осъденото лице, вследствие на помилване и спиране на изпълнението на наказанието в съответствие със законодателството на изпълняващата държава (държава — членка на ЕС) и без получаване на съгласието на държавата на осъждане в рамките на процедурата по признаване, представлява „осъждане от трета страна за същите деяния“?

При утвърдителен отговор на четвъртия въпрос:

- 5) Трябва ли разпоредбите на член 4, [точка] 5 от Рамково решение 2002/584/ПВР да се тълкуват в смисъл, че решение, с което се отказва изпълнението на европейска заповед за арест, издадена с цел изпълнение на наказание лишаване от свобода, и признаването на осъдителната присъда на основание член 4, [точка] 6 от Рамково решение 2002/584/ПВР, с отложено изпълнение на наказанието съгласно правото на изпълняващата държава, представлява присъда, която „се изтърпява към момента“, когато наблюдението на осъденото лице още не е започнало?

(¹) Рамково решение 2008/909/ПВР на Съвета от 27 ноември 2008 година за прилагане на принципа за взаимно признаване към съдебни решения по наказателни дела, с които се налагат наказания лишаване от свобода или мерки, включващи лишаване от свобода, за целите на тяхното изпълнение в Европейския съюз (ОВ L 327, 2008 г., стр. 27).

(²) Рамково решение 2002/584/ПВР на Съвета от 13 юни 2002 година относно европейската заповед за арест и процедурите за предаване между държавите членки (ОВ L 190, 2002 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 6, стр. 3).

Преюдициално запитване от Bundesfinanzhof (Германия), постъпило на 9 март 2022 г. — Finanzamt Hamm/Harry Mensing

(Дело C-180/22)

(2022/C 222/27)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesfinanzhof

Страни в главното производство

Жалбоподател: Finanzamt Hamm

Ответник: Harry Mensing

Преюдициални въпроси

- 1) При обстоятелства като тези в главното производство, при които въз основа на решение Mensing ⁽¹⁾ данъчнозадължено лице се позовава на факта, че доставката на произведения на изкуството, които е получило с освободена вътреобщностна доставка от автора (или от негови правоприменници), също попада в приложното поле на режима за облагане на маржа на печалбата, предвиден в член 311 и следващите от Директива 2006/112/ЕО ⁽²⁾, трябва ли с оглед на точка 49 от посоченото решение данъчната основа да се определя само съгласно правото на Съюза, поради което не е допустимо произнасящата се като последна инстанция национална юрисдикция да тълкува разпоредба на националното право (в случая член 25а, параграф 3, трето изречение от Umsatzsteuergesetz [Закон за данъка върху оборота]) в смисъл, че дължимият за вътреобщностното придобиване данък не е част от данъчната основа?
- 2) При утвърдителен отговор на първия въпрос: трябва ли член 311 и следващите от Директива 2006/112/ЕО да се разбират в смисъл, че при прилагането на режима за облагане на маржа на печалбата към доставки на произведения на изкуството, придобити преди това в рамките на Общността от автора (или от негови правоприменници) дължимият върху вътреобщностното придобиване данък намалява маржа на печалбата или в това отношение е налице неволно допусната празнота в правото на Съюза, която не може да бъде попълнена по пътя на доразвиването на правото чрез тълкуване в съдебната практика, а може да бъде попълнена само от законодателя на Съюза?

⁽¹⁾ Решение от 29 ноември 2018 г. (C-264/17, EU:C:2018:968).

⁽²⁾ Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, 2006 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7).

Преюдициално запитване от Bundesarbeitsgericht (Германия), постъпило на 11 март 2022 г. — FI/Bayerische Motoren Werke AG

(Дело C-192/22)

(2022/C 222/28)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesarbeitsgericht

Страни в главното производство

Жалбоподател: FI

Ответник: Bayerische Motoren Werke AG

Преюдициални въпроси

- 1) Допуска ли член 7 от Директива 2003/88/ЕО ⁽¹⁾ или член 31, параграф 2 от Хартата на основните права на Европейския съюз тълкуване на национална разпоредба като член 7, параграф 3 от Bundesurlaubsgesetz (Федерален закон за отпуските) в смисъл, че правото на работник на платен годишен отпуск, което е придобито по време на етапа на полагане на труд в рамките на трудово правоотношение на непълно работно време в периода преди пенсиониране и все още не е упражнено, се погасява по време на етапа на освобождаване от работа с изтичането на референтната за отпуска година или на по-късна дата?

Ако Съдът отговори утвърдително на въпроса:

- 2) Допуска ли член 7 от Директива 2003/88/ЕО или член 31, параграф 2 от Хартата на основните права на Европейския съюз тълкуване на национална разпоредба като член 7, параграф 3 от Bundesurlaubsgesetz (Федерален закон за отпуските) в смисъл, че неупражненото все още право на платен годишен отпуск на работник, който през референтната за отпуска година преминава от етапа на полагане на труд към етапа на освобождаване от работа в рамките на трудово правоотношение на непълно работно време в периода преди пенсиониране, се погасява с изтичането на референтната за отпуска година или на по-късна дата, ако работодателят — без преди това да е изпълнил задълженията си за съдействие във връзка с упражняването на правото на отпуск — е разрешил на работника пълния размер на годишния отпуск в съответствие с подаденото от последния искане за периода непосредствено преди да започне етапът на освобождаване от работа, но правото на отпуск — поне частично — не е можело да бъде упражнено, защото след разрешаването на отпуска работникът е станал неработоспособен поради болест?

⁽¹⁾ Директива 2003/88/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 4 ноември 2003 година относно някои аспекти на организацията на работното време (ОВ L 299, 2003 г., стр. 9; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 7, стр. 3).